

LANGAS

Šiame numeryje: Mokytojo profesijos skonis; kelionių įspūdžiai; Sveikatos savaitė; interviu įvairiomis temomis ir kt.

Vasaros jau seniai neliko nė trupinėlio. Už lango ruduo - kuklučius saulės spindulius keičia lietus, tamsūs, gerokai atvėsę orai, dargana... Tuomet norisi į savo gyvenimą įsileisti kuo daugiau jaukumo. Kaip? Gal pasimėgauti karštu arbatos puodeliu, išsirinkus patį mieliausią namų kampelį, gal daugiau laiko skirti nuoširdiems pokalbiams su artimais žmonėmis, gal pažūrėti įdomų filmą, gal paskaityti knygą, o gal pradėti galvoti apie kalėdinius siurprizus? Daugybė gal... Tereikia tik trupučio vaizduotės ir pastangų, ir žvARBŲ rudeniniai vakarai taps jaukūs ir naudingi...

Mokytojo profesijos skonis

Nors Mokytojo diena jau praeityje, bet kai kurie abiturientai dar gyvena jos prisiminimais. Mokytojo profesijos skonio nepamirštu ir aš. Mokiau 4 klases mokinius. Lengva tikrai nebuvo... Supratau, kaip sunku suprasti kiekvieną vaiką, kaip sunku jiems išaiškinti pamokos temą. Beje, buvo keista girdėti, kaip jie vadina mane mokytoja. Labai patiko, jog vaikai savarankiški ir protingi. Bendravome visi labai gražiai ir maloniai. Pabuvusi vieną dieną mokytoja, supratau, jog mokytojo darbas yra sunkus ir varginantis. Reikia labai didelės kantrybės ir gebėjimo vaikams išaiškinti pamokas.

Šios dienos nepamiršta ir mano klasės draugės Viktorija bei Reda. Štai ką jos teigia:

-Hm... Iš tiesų buvo įdomu vieną dieną pabūti Mokytoja. Nebuvo labai sunku, bet... ir nesakau, kad buvo lengva. Kas buvo sunkiausia? Manau, išaiškinti pamoką, kad visi suprastų. Na, o lengviausia buvo bendrauti su pačiais mokiniams, nes jie tikrai buvo draugiški, linksmi ir aktyvūs, jautėsi atsipalaidavę, bet ne per daug. Keista, bet kartu ir smagu buvo girdėti, kai mokiniai į mane kreipėsi „jūs“, „mokytoja“ ir net „tamsta mokytoja“. Pabuvusi mokytoja supratau, kad mokytojo darbas iš tiesų yra nelengvas. Ar norėčiau būti mokytoja? Kaip čia pasakius... Manau, kad nelabai, nes nemoku ir neturiu kantrybės aiškinti, - **Viktorija Burokaitė.**

- Ak, mokytojų diena... Prisiminus šią dieną, iškart atskrieja mintis - kokia vis dėlto sunki ši profesija. Teko įsijausti į biologijos mokytojos vaidmenį, kas buvo tikrai nelengva. Pamokoms ruošiausi iš anksto, konsultavausi su mokytoja, nes norėjosi parodyti, kad išmanau dėstomą dalyką. Diena buvo darbinga, ir buvo įdomu pasisemti mokytojų darbo patirties. Ir iš tikrųjų noriu padėkoti savo mokiniams, jog buvo drąsūs, žingeidūs, nors kartais ir truputį išdykę. Linkiu ir toliau išlikti neabejingiems biologijai, - **Reda Brazaitytė.**

Taigi manau, jog paragavę Mokytojo duonos, geriau suprasime savo tikruosius mokytojus, kuriems jų šventės dieną nuoširdžiai norėjome suteikti džiaugsmo, leisti bent akimirkai atsikvėpti.

Žydrūnė Alytaitė, IV klasė

Ar esate girdėję apie Europos studijų programą?

(Interviu su Rasa Valaityte tęsinys)

- Rasa, studijuoji Kauno technologijos universitete. Gal galėtum plačiau papasakoti apie Europos studijas, nes daugelis apie šią specialybę nežino?

- Iš tikrųjų, dažniausias klausimas, kurį aš girdėjau pastaruosius mėnesius iš aplinkinių, draugų, pažįstamų buvo toks: „Tai ką tu ten studijuoji?“ © Taigi mielai apie tai papasakosiu. Europos studijos yra visai neseniai atsiradusi programa. Iki tol Europos studijų magistro programa buvo vykdoma tik Vilniaus universitete ir prieš 4 ar 5 metus atsirado bakalauro studijų programa KTU. Būsiu 4-osios šios studijų programos laidos absolventė. Pati programa apima labai platų įvairių sričių spektrą – ekonomiką, politiką, teisę ir pan. Pabaigusi šias studijas aš galėsiu dirbti tiek diplomatinėse atstovybėse, tiek verslo įmonėse, nes, manau, išmanysiu ir ES teisę, ir bendros ekonomikos veikimo principus, politiką ir t.t. Be to, ši studijų programa man leidžia pasirinkti ir gretutinių studijų kryptį (rinkodaros, žmonių išteklų vadybos, viešosios politikos ir kt.) ir tokiu būdu įsigyti dvigubos kvalifikacijos bakalauro diplomą. Tai dar labiau išplečia įsidarbinimo galimybes po studijų.

- Ar ši profesija buvo tavo svajonė?

- Negalėčiau teigti, jog visada svajojau apie šias studijas. Iki pat paskutiniųjų akimirų pildant LAMA BPO aš tiksliai nežinojau, ko noriu. Aš kažkaip labai ilgai savęs ieškojau, svarsčiau, kur galėčiau geriausiai realizuoti save ir savo gebėjimus, įgytą patirtį per projektus ir konkursus mokykloje. Nebuvau visiškai apsisprendusi, tik numachiui galbūt tokias gaires, kurioje srityje save atrasčiau geriausiai. Manau, jog šios studijos – tai likimas, nes širdimi jaučiau, kad būsiu pakviesta studijuoti būtent čia. Studijų prašyme nukėliau Europos studijas beveik į patį galą (prieš tai buvau įrašiusi pirmu numeriu). Pirmose vietose rašiau marketingą ir rinkodaros studijas, nes kiek domėjausi, susidariau nuomonę, jog ateityje šios srities specialistai bus paklausūs. Tačiau mano balas į rinkodaros studijas buvo „velnio skaičius“. Ir tokia keista nuojauta apėmė ☺. Europos studijų balas buvo kur kas aukštesnis. Labai džiaugiuosi, kad įstojau būtent į Europos studijų programą, nes jaučiu, jog tai tikrai man. Ir kai peržvelgiu visą kelią iki jų, tik dabar pradėdus suprast, kad aš dar mokykloje pradėjau eiti šia linkme – labai domėjausi ES, dalyvavau Europos egzaminuose, Euro protuose, Euroscola konkursuose, patiko istorija. Ir visą laiką virš mano darbo stalo ant sienos kabėjo EuroNest Scola plakatas, kurį gavau EP Strasbūre. Prisiminiau, kaip kalbėjo Vytautas Medineckas – Ironvytas paskaitoje „Verslas veža“, jog jis taip pat turėjo nuotrauką savo kambaryje ir būtent pagal tą nuotrauką įsirengė savo parduotuvę ir pradėjo verslą. O ta nuotrauka visą laiką tik kabėjo ant sienos! Galimybė išbandyti europarlamentaro kėdę, be abejonės, savo poveikio turėjo, tačiau kol kas apie tokias aukštumas nesvajuoju. Ir išvykti iš Lietuvos nenorėčiau. Nemanau, jog suklydau pasirinkdama, o kas bus ateityje, dar pamatysime ☺. Kol kas tai tik pradžia ir reikia stipriai mokytis.

Ačiū Rasai už išsakytas mintis. Linkime sėkmės studijose!

Laura Murauskaitė, IV klasė

Nelengva kario duona...

Vasara – toks metų laikas, kai galime pasirinkti užsiėmimus pagal savo pomėgius. IV klasės mokiniui **Eligijui Burinskui** teko paragauti kario duonos. Apie tai šiandien ir kalbame su Eligijumi.

1. Girdėjome, kad dalį vasaros praleidai Rukloje. Ką gi ten veikei?

- Rukloje iš tiesų buvo ką veikti: klausėmės paskaitų, ėjome į žygius- po 3 km pirmyn ir atgal iki mokymų vietos, susipažinome su žvalgybos būriu, jų kasdienine veikla bei išbandėme jas patys. Išmokome išgyventi miške keletą savačių, tobulinti atmintį, laviname pastabumą, nes reikėjo atkreipti dėmesį į grėsmę keliančius objektus.

2. Ar praplėtei savo akiratį paskaitų metu?

- Žinoma. Sužinojau apie Rusijos informacinį karą iš Ukrainoje dirbusio žurnalisto; žymus atlikėjas Gabrielius Liaudanskas (Svaras) pasakojo apie savo sudėtingą kelią mokslo laiptais ir neapsisprendimą dėl ankstesnių studijų. Daugiau sužinojau apie NATO teikiamą naudą. Paskaitos buvo ištis naudingos ir įdomios.

3. Ar sunki kario duona?

- Tikrai taip, nes kariams visada tenka anksti keltis ir daug dirbti fiziškai. Jau net nekalbu apie tai, kokia griežta yra karinė disciplina ir didelė atsakomybė už savo veiksmus.

4. Ar tau patiko Rukloje? Kas labiausiai įsiminė?

- Taip, patiko, nes susipažinau su daug naujų žmonių, paragavau kario duonos. Labiausiai įsiminė, kaip merginos iš miesto kėlėsi ryte visos susivėlusios ir bėgo į dušus, kur buvo didžiulės eilės. Taip pat buvo linksma stebėti, kaip kariai vėluodami po pietų pertraukos bėgo į rikiavimąsi ...

5. Galbūt pats panorai tapti kariu?

- Na, kartais pagalvoju apie kario profesiją, tačiau mane atbaido labai ilgas aukštesnio laipsnio suteikimo procesas. O be to, mano charakteris sunkiai suderinamas su šia profesija, nes aš labiau linkęs vadovauti nei paklusti.

Monika Puzerytė, IV klasė

„KNYGU PELĖDA“

Nuo pat rugsėjo mėnesio vidurio gimnazijos fojė kabantis skelbimas kvietė nelikti abejingiems skaitymui ir įsijungti į projektą „Knygų pelėda“. Gimnazijoje šio respublikoje skelbto projekto iniciatorė buvo gimnazijos prezidentė Miglė Miglinaite. Apie tai ir kalbamės su Migele.

- Gal gali trumpai paaiškinti, kas yra „Knygų pelėda“?

- Tai projektas-knygų skaitymo konkursas, organizuojamas Lietuvos vaikų ir jaunimo centro ir neformaliojo švietimo asociacijos „Jaunimo akademija“.

- Koks yra šio projekto tikslas?

- Projektas buvo rengiamas norint paskatinti mokytojus ir vaikus paieškoti įdomių, smagių skaitymo būdų, kurie padėtų skaitantiems vaikams pajusti skaitymo malonumą, mokytojams - pasidalyti teigiamą patirtimi.

- Kaip vaikai buvo skatinami skaityti?

- Pas ikimokyklinio ir priešmokyklinio vaikų ugdymo grupės mažiausius vaikučius skaityti ėjo vyresnių klasių mokiniai- I ir II klasių gimnazistai. 1-4 klasių mokiniai piešė savo mylimiausius kūrinių veikėjus, 5-6 klasių mokiniai paruošė nuostabius vaidinimus, o vyresnieji rašė įvairiausius rašinėlius.

- Ar džiaugiesi pasiektais rezultatais, ar pavyko įgyvendinti lūkesčius?

- Taip, žinoma, džiaugiuosi. Manau, jog pavyko ir baigiamasis renginys; saliuokė pasipuošėme nuostabiais piešiniais ir rašiniais. Labai džiaugiuosi, jog abejingų šiam projektui beveik nebuvo.

- Kokie renginiai dar laukia mūsų šiais metais?

- Tuoj pat (lapkričio mėnesio pabaigoje) prasidės projektas „Padovanok Kalėdų stebuklą tiems, kas jo neturi“. Raginu visus jau dabar pradėti rausti palėpes, senas knygų lentynas, atrinkti stalo žaidimus ir visa kita, kas yra nereikalinga, bet nesugadinta ir gražiai, tvarkingai atrodo. Visos jūsų vaikiškos knygelės, įvairūs žaislai ir žaidimai bus vežami sergantiems vaikams į Kauno endokrinologijos klinika. Ten tikrai labai trūksta veiklos

mažiesiems. Prisidėk ir tu, juk artėja Kalėdos ☺☺☺. Taip pat tikrai žinau ir galiu patikinti, kad vyks para gimnazijoje, šokio diena, kino vakaras, varžybos. Metų plane - stalo žaidimų dienos, humoro popietė, protmūšiai. Beje, labai laikiu ir jūsų pasiūlymų!

Ačiū Miglei už atsakymus, linkime jai sėkmingai įgyvendinti savo sumanymus!

Evelina Balčiūnaitė, II klasė

Išsvajotos kelionės įspūdžiai

Nors praėjo jau nemažai laiko nuo išsvajotos kelionės į Italiją - nuostabią šalį, kur tvyro meilė, o ledai prilipsta cepelinams, vis dar gyvenu įspūdžiais. Jie išliko tikrai stiprūs. Kaip bebūtų keista, didžiausias įspūdis - skrydis lėktuvu. Skridau pirmą kartą ir tikrai nebuvo labai jauku ir smagu ☺. Kadangi lėktuvui besileidžiant Romoje, patekome į oro turbulencijas, teko ir pasipurtyti, ir išsigąsti (nors labiausiai bijojau ne aš...). Nusileidus Romoje, pirmas įspūdis buvo maždaug toks: „Čia nėra kuo kvėpuoti“. Iš tiesų, Vilniuje mus išlydėjo šlapdriba ir šaltas vėjas, Romoje pasitiko 33° karščio banga. Buvo „lengvos“ oro permainos. Gyvenome netoli Romos centro, viešbutyje, kuris mums, savaime aišku, reikalingas buvo tik miegui (žinoma, ir maistui ☺). Visą dieną praleidome Romoje. Mano akims teko garbė gyvai išvysti visus garsius Romos statinius. Favoritas - Koliziejus. Žiūrint į jį, sunku buvo suvokti, kad kažkada čia kovėsi gladiatoriai, riaumojo milžiniški liūtai.

Neapsiribojome vien Roma: kitą dieną mūsų laukė kelionė į Florenciją, kur gyvena ir kūrė vieni garsiausių pasaulio dailininkų, įskaitant Leonardą da Vinčį. Taip pat labai įdomu buvo išvysti Vatikaną, popiežiaus namus ir garsųjį balkoną. Visų bažnyčių motina vadinama Šv. Petro bazilika taip pat neapvyly. Jokios nuotraukos, rodančios Pizos bokšto kreivumą, neprilygo realybei. Atrodė, kad jis tuoj nugrius!

San Vinzenze gulėjome prie Viduržemio jūros, svilnomės karštoje Italijos saulėje, vakarais vaikštinėjome miesto centre. Ten, ko gero, gaminami skaniausi ledai visame pasaulyje! Jais mes mėgavomės visas dienas ir gerokai „išlepinome“ savo skonį ledams. Ledų pasirinkimas toks, kad bemažstant kuriuos pasirinkti, gali praeiti daug laiko. Jų buvo pačių įvairiausių: nuo graikiško jogurto iki trintų lazdyno riešutų skonio. Hmm, ką čia dar papasakojus apie maistą... Ten makaronų šalis. Rimtai. Atrodo, kad jie visus įmanomus ingredientus valgo su makaronais ☺. Dar didesnį įspūdį man paliko picos ir jų dydis. Nuostabu!

Patys italai atrodo labai laimingi, viskuo patenkinti. Jie labai vėlai valgo ir ilgai naktinėja. Mums vaikščiojant miesto centre, dauguma šnekėjosi (ir labai emocionaliai), bučiavosi arba tiesiog šypsojosi. Reikėtų iš jų pasimokyti. ☺ Na, ir užbaigdama šį savo netrumpą pasakojimą, norėčiau pasidžiaugti tuo, kad Lietuva palyginus su Italija labai švari ir tvarkinga. Italijoje labai daug šiukšlių ir netvarkos - tai vienintelis mano pastebėtas minusas šioje šalyje. O šiaip siūlau visiems krauti į lagaminus ir lėkt į Italiją! Tai tiek.

Sveikinu, jei viską perskaitėt ☺ !

Miglė Miglinaitė, II klasė

Pažintis su Vokietija

Du Gražiškių gimnazijos mokytojai ir keturi mokiniai pagal Erasmus+ projektą „Ready Set Go for Life after School as Happy Europeans“ savaitę laiko smagiai praleidome Emertalio mieste Vokietijoje, aplankėme Brėmeną ir garsiuosius „Brėmeno miesto muzikantus“, Hanoverį, Hamelną. Labai patiko apsilankymas „Volkswagen“ automobilių gamykloje bei senų automobilių muziejuje. Darbo centre galėjome susipažinti su vokiečių galimybėmis susirasti darbą baigus mokyklą ar dešimtą klasę. Gyvenome vokiečių šeimose. Kiekvieną dieną vyko intensyvūs užsiėmimai mokykloje, darbas grupėse, nuolatinis bendravimas anglų kalba. Neišdildomus įspūdžius paliko šiltas bendravimas su kipriečiais. Teigiamų emocijų pasisėmėme plaukiodami mokyklos baseine. Tokie projektai ne tik skatina mokytis užsienio kalbos, bet ir ugdo saviraišką, savarankiškumą, supratimą apie kitas kultūras.

Greta Vasiliauskaitė, I klasė

Isiminė italų svetingumas, atvirumas ir draugiškumas

Erasmus+ projektas jau artėja prie pabaigos: beliko apsilankyti Ispanijoje ir sulaukti svečių Lietuvoje. Na, o Italijoje susitikimas įvyko spalio 9-17 dienomis. Tarptautiniame mokymosi vizite mūsų mokyklai atstovavo Laimutis (IV kl.), Arnas (II kl.), Miglė (III kl.), Dovilė (III kl.) bei mokyklos direktorė Grita Launikonienė ir socialinė pedagogė Romėna Viliušienė. Iš patirties galiu pasakyti, kad apsilankymas svečiose šalyse palieka neišdildomų įspūdžių, tad nusprendžiau paprašyti, jog mokiniai pasidalintų patirtais nuotykiu su visais „Lango“ skaitytojais. Pakalbinau Miglę ir Laimutį.

- Miglė ir Laimutis, neseniai jums teko lankytis Italijoje. Kokie pirmieji įspūdžiai pamačius šią šalį?

– Taip, turėjau galimybę pakeliauti po Italiją, tačiau turiu pasakyti, kad šių metų vasarą aš jau lankiausi joje su šeima ☺. Bet nepaisant to, pamačiau visai kitą Italijos dalį ir galiu drąsiai teigti, kad gražu ir įdomu. Man ši šalis kažkodėl asocijuojasi su ramybe, nes joje tai patyriau, – pasakojo Miglė.

– Labiausiai į atmintį įstrigo kraštovaizdis. Vietovės buvo kalnuotos, kylant į kalnus užguldavo ausis, keliai buvo su daug vingių ir posūkių. Taip pat įsiminė miestelis, kur anksčiau žmonės buvo įsirengę namus kalne. Žmonės buvo draugiški ir svetingi, tai taip pat mane stebino, – prisiminė Laimutis.

- Papasakokite apie šeimas, kuriose gyvenote? Gal jos kuo nors labai išsiskiria?

– Tėtis turi savo kepyklėlę, kurioje kiekvieną rytą pardavinėja šviežią duoną, jam tenka keltis ryte 4 val. (mūsų laiku – 5 val.). Mama taip pat dirba kepyklėlėje. Sūnus, kuris dalyvauja projekte, linksmas, ramus, žaidžia futbolą. Su sese daug nebendrauvau, tai ir neturiu ką pasakyti. Bet visa šeima buvo labai svetinga, visi rūpinosi manimi, klausinėdavo, ar nieko nereikia, ar viskas gerai. Buvau sutiktas labai šiltai ir svetingai, – pasakojo Laimutis.

– Šeima buvo paprasta, bet ne prasta! Santūri, maloni, draugiška. Labiausiai žavėjo tai, jog namuose dažnai buvo pietaujama bei vakarieniaujama su močiute, šis dalykas paliko labai didelį įspūdį ☺, – prisimindama kalbėjo Miglė.

- Kokia buvo jūsų darbotvarkė? Ką veikėte laisvalaikio?

– Pagal planą lankėmės įžymiausiose to regiono vietose ir mokėmės kurti tinklalapį. Laisvo laiko dažnai nelikdavo, nes kelionės trukdavo labai ilgai, nuo pat ryto iki vakaro. Nors kelis kartus nuvykome į kitą miestelį susitikti su draugais. Taip pat buvome prekybos centre, – įspūdžiais dalijosi Laimutis.

– Na, darbotvarkė kiekvieną dieną būdavo vis kitokia, dažnai važiuodavom rytais į mokyklą, iš ten į vieną kitą ekskursiją po Italiją, kai kuriomis dienomis veiklų buvo mokykloje. Laisvalaikio žaidėm boulingą, valgėm picą, visi susibėgdavome ir bendraudavome, – prisiminė Miglė.

- Ar susiradote naujų draugų? Gal ketinate palaikyti santykius su jais ir po projekto?

– Žinoma, kad susiradau ☺. Nežinau kaip bus su bendravimu, bet manau, kad bendrausim. Pasistengsiu! – sakė Miglė.

– Na, visi buvo draugiški, taigi nesusirasti draugų būtų buvę neįmanoma. O kaip seksis bendrauti toliau, bus matyti :D, – svarstė Laimutis.

- Gal koks įvykis dar įstrigo atmintyje?

– Įvykių buvo ir blogų, ir gerų. Trumpai ir drūtai pasakysiu, kad įvyko permaina mano galvoje – norėčiau gyventi Italijoje ☺ ☺ ☺, – prasitarė Miglė.

– Įvykio gal ir nebuvo, tačiau žmonių svetingumas, atvirumas, draugiškumas ir noras bendrauti tikrai įsimintini, – sakė Laimutis.

Ačiū už nuoširdžius atsakymus. Lauksime kitų mokinių įspūdžių iš Ispanijos! Bet tai bus tik pavasarij...

Reda Brazaitytė, IV klasė

ŠVIETIMO MAINŲ PARAMOS FONDO KOKYBĖS KONKURSAS 2015

Vilkaviškio r. Gražiškių gimnazija buvo apdovanota 2015 –ųjų metų „Švietimo mainų paramos fondo Kokybės konkurse“ už verslumo tema vykdytą projektą „Innovative designers create a company! („Šiuolaikiniai dizaineriai kuria kompaniją“). Ji pateko į nugalėtojų penketuką. Projektas vykdytas per anglų kalbos pamokas su keturiomis 8 klasės mokinėmis: **Deimante Povilaityte, Laura Petrulyte, Monika Danilaityte ir Silvija Jankauskaite**. Projektui vadovavo anglų

kalbos mokytoja **Daiva Šnipaitienė**. „eTwinning“ programos projekto tikslas – padėti mokiniams įgyti verslumo įgūdžių, skatinti kūrybiškumą, atsakomybę už savo veiksmus. Mokiniai išsirinko savo vadovą bei kitus atsakingus asmenis, kūrė logotipus, susirado patalpas bei kūrė pirmuosius produktus, kuriuos būtų galima pardavinėti. Projekto partneriai – Vokietija, Olandija, Norvegija, Lenkija.

Sveikiname su šiuo laimėjimu!

„Aktyvaus piliečio formulė“

Lapkričio 13 d. dvi gimnazijos mokinės – Rugilė Simanavičiūtė ir aš, Greta Vasiliauskaitė, bei socialinė pedagogė Romėna Viliušienė dalyvavome baigiamajame įsivertinimo Erasmus+ „Aktyvaus piliečio formulė“ renginyje Lietuvos vaikų ir jaunimo centre Vilniuje. Į šį renginį taip pat atvyko dar šeši mokiniai bei keturi mokytojai iš Kėdainių, Šilalės ir Gargždų gimnazijų. Renginį vedė projekto koordinatorius Audrius Laurutis. Pradžioje pristatėme savo mokyklas, įgyvendintas iniciatyvas bei tolimesnius planus. Aktyviais metodais ir žaidimais planavome 2016 m. „Aktyvaus piliečio formulės“ projektą ir veiklas. Aptarėme, kokie turėtų būti politikų ir jaunimo santykiai, kokius bruožus turi turėti lyderis. Pabaigoje įsivertinome grupės ir savo asmeninius pasiekimus. Šio renginio metu patyrėme puikių išpūdžių, įgijome patirties, naujų idėjų. Taip pat turėjome galimybę paplaukioti baseine bei aplankyti naktinį Vilnių. Taigi ir dirbome, ir pramogavome.

Greta Vasiliauskaitė, I klasė

„SVEIKATOS SAVAITĖS“ VEIKLOS DŽIUGINO GIMNAZISTUS

Lapkričio mėnesį mūsų gimnazijoje vyko „Sveikatos savaitė“. Kiekvieną dieną buvo rengiamos įvairiausios veiklos, kuriose dalis mokinių tikrai aktyviai dalyvavo.

Lapkričio 2 dieną vyko **protmūšis apie sveikatą**. Jį rengė I gimnazijos klasės mokinės Greta Vasiliauskaitė ir Laura Povilaitytė. Pasidomėjau, kaip jos pačios vertina šį renginį.

- Mano manymu, protmūšis apie sveikatą gyvenseną, sveikatą pasisekė puikiai. Visos klasės tikrai noriai dalyvavo. Ir mane nustebino tai, jog mūsų mokiniai tikrai daug apie tai išmano. Tačiau daugiausiai žinantys ir sumaniausi buvo 8 klasės mokiniai, kurie ir laimėjo pirmąją vietą. Manau, jog tokius protmūšius tikrai tikrai verta ir naudinga rengti įvairiomis temomis, - teigia Greta.

- Pirmadienį vykęs protmūšis sveikos gyvensenos tema patikrino mūsų žinias, galėjome pasirungti ir išsiaiškinti, kuri klasė žino daugiausiai. Protmūšio metu netrūko juoko ir optimizmo (ypač patiko III klasės mokinių atsakymai ☺). Sužinojome tikrai naudingų ir negirdėtų dalykų, praturtinome netgi literatūrinį išprusimą (rašytojo- lakūno Antuano de Sent Egziuperi mintis: „Per maža pasakyti, kad tu reikalingas gyvybei - tu pats esi gyvybė“), geografijos žinias („Jei nustotų žemė suktis, kur susitelktų visas jos vanduo? – Ašigaliuose“). Išmokome ir patobulinome įgūdžius dirbti komandose, gerai praleidome laiką. Manau, jog atitrūkimas nuo įprastos kasdienybės ir jos pajavirinimas būtent štai tokia veikla mus labiau išugdo, padeda bendrauti, skatina į viską žvelgti kiek kitaip ir, be abejo, yra puikus būdas pailsėti. ☺. - kalbėjo Laura.

Kitomis dienomis gimnazijoje viešėjo „Sveikatkiemis“ iš Visuomenės sveikatos biuro, buvo skaitomos labai įdomios paskaitos. Mokinių taryba vykdė **šokių flashmobą**. Žinoma, ne visi taisyklingai atliko judesius, bet kas kaip mokėjo, tas taip šoko. Ketvirtadienį mažiesiems gimnazijos mokiniams buvo pravesta **visuotinė mankšta**.

Lapkričio 4 dieną mokinių taryba vyko į **susitikimą su pasieniečiais** Vištytyje. Iš pradžių mus supažindino su Vištyčio pasienio ruožu, su technika, o vėliau leidomės į 4-5 kilometrų žygį. Oras buvo ne pats geriausias, bet tai nesutrukdė mums pasiekti žygio finišą.

Aušrinė Ulevičiūtė, IV klasė

MANO DRAUGĖS POMĖGIS

Tikrai visi pažįstate mano draugę **Deimantę Povilaitytę**. Ji labai gražiai piešia ir dalyvauja įvairiuose respublikiniuose ir tarptautiniuose piešinių konkursuose, pavyzdžiui: „Išgirsti pačią slapčiausią gamtos kalbą“, „Gyvūnas – žmogaus draugas“, skirtas pasaulinei gyvūnų dienai paminėti“ (beje, šiame konkurse Deimantę lydėjo

sėkmė); jos kūrybinių darbų paroda „Portretų galerija“ puošia mūsų gimnaziją. Nusprendžiau savo draugei pateikti keletą klausimų apie jos pomėgį.

- Deimante, kaip atradai savo talentą?

- Piešiu jau nuo pat mažens, tačiau tuo rimtai neužsiimdavau, nors daugelis sakydavo, kad gražiai piešiu. Dažnai žiūrėdavau į kitų piešinius internete ir bandydavau nupiešti kažką panašaus, bet man nepavykdavo taip gražiai. Būdama 10 metų, labai norėjau pabandyti nupiešti portretą. Išsirinkau Angeliną Jolie, nes tuo metu ji man atrodė labai graži. Iš pradžių man tikrai nesisekė, bet po 2-3 valandų darbo pamačiau rezultatą. Tada buvau labai patenkinta tuo darbu, bet dabar jis man atrodo nepavykęs. Beje, to darbo niekas nėra matęs ☺.

-- Kokiomis temomis labiausiai mėgsti piešti?

Labiausiai mėgstu realistiką, nors daugelis sako, kad tai nėra menas, o tiesiog „iškalimas“. Anksčiau dažniausiai piešdavau portretus, yra netgi tekę priimti užsakymų. Kadangi piešiau pagal nuotraukas, tad mano darbuose temų nelabai galima išskirti. Dabar man daug labiau patinka piešti kokius nors daiktus.

- Kaip vertini savo darbus?

- Man mano darbai nėra ypatingi, matau juose daug klaidų, kurių kartais nebepavyksta pataisyti.

- Ar yra žmonių, kurie tave palaiko, skatina tobulėti?

-Tai žinoma! Palaiko artimieji, draugai. Taip pat Facebook'e turiu savo darbų puslapį, kuris yra surinkęs net apie 2500 „laikų“! Tad man tai yra palaikymas.

Ačiū tau už atsakymus, linkime sėkmingo dalyvavimo kituose konkursuose!

Laura Petrulytė, 8 klasė

SVEIKINAME

Deimantę Povilaitytę, 8 klasė mokinę, Respublikiniame moksleivių piešinių konkurse „Gyvūnas – žmogaus draugas“, skirtame pasaulinei gyvūnų dienai paminėti, laimėjusią III vietą. **Mokytoja - Vilma Brazauskienė.**

Gretą Vasiliauskaitę, I klasės mokinę, **Ievą Janulevičiūtę**, III klasės mokinę nacionalinėje mokinių ir jaunimo kraštotyros ekspedicijoje laimėjusias I vietą, ir **Laurą Povilaitytę**, laimėjusią II vietą. **Mokytoja - Rasa Kvirevičienė**, buvusi Gražiškių gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja. (Veiklos buvo pradėtos vykdomos praėjusiais mokslo metais, rezultatai paaiškėjo šiais mokslo metais)

Gražiškių gimnazijos komandas mokinių, mokytojų ir sveikatos priežiūros specialistų konkurse „Sveikuolių sveikuoliai“, laimėjusias II vietą.

Sporto mokykla padeda ugdyti ištvermę

Šiais mokslo metais, ko gero, kaip niekada, Vilkaviškio sporto mokyklą lanko net 8 mokiniai: septintokė Giedrė, aštuntokė Saida, I klasės mokiniai Linas, Samanta ir Adrijus, II klasė mokinė Evelina ir III klasės mokiniai Mantas ir Juozas. Kiekvieną dieną jiems tenka nubėgti tam tikrą atstumą. Po to jie atlieka pratimus ištvermei lavinti, bėga specialius bėgimus su pagreitimais. Treniruotės vyksta du kartus per savaitę. Pasak Evelinos, ši sporto mokykla padeda pasiekti geresnių rezultatų kroso varžybose. Pradžioje į šią veiklą šiek tiek skeptiškai žiūrėjusi Evelina dabar nesigaili savo pasirinkimo. Ji ragina prisijungti ir kitus mokinius. Gal tikrai paklauskime jos patarimo?

Aušra Klastaitytė, II klasės mokinė

Laikraštį kūrė: Reda, Laura M., Monika, Žydrūnė, Aušrinė, Miglė, Evelina, Aušra, Greta, Laura P. ir mokytoja A. Adomaitytė. Maketavo Indrė Brazaitytė